

NOTAT

17. juni 2020

Sag nr.: 2019-8376

/Hanber/SheRas

Høringsnotat vedrørende udkast til vejledning til bekendtgørelse om tilladelse til udlejning af arealer til camping og om indretning og benyttelse af campingpladser (vejledning til campingreglementet)

1. Indledning

Vejledningen følger op på en modernisering af campingreglementet (bekendtgørelse nr. 319 af 28. marts 2019 om tilladelse til udlejning af arealer til camping og indretning og benyttelse af campingpladser). Vejledningen erstatter den hidtil gældende vejledning fra 2010.

Der er modtaget 13 høringssvar fra myndigheder og organisationer mv. Heraf har 12 haft bemærkninger til udkast til vejledning til campingreglementet.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i vejledningen gennemgås nedenfor. Kommentarerne er skrevet i *kursiv*, og hvis kommentarerne resulterer i større og væsentlige ændringer i vejledninger, fremgår det af indstillingerne til de enkelte hovedafsnit.

Visse høringssvar har givet anledning til korrekturændringer og præciseringer i vejledningen. Disse ændrer ikke ved substansen i vejledningen og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

Høringen tegner et billede af, at en stor del af campingbranchen generelt er positiv over for udkastet til vejledning.

Kommunernes Landsforening, Dansk Kyst- og Naturturisme, Camping Outdoor Danmark og Dansk Erhverv er overvejende positive, men ønsker præciseringer, der gør vejledningen mere læsevenlig og nemt forståelig for myndigheder og campinghvervet.

AutocamperGruppen, AutoCamperRådet, Danmarks Frie AutoCampere, Friluftsrådet, F-camping og Foreningen af Lystbådehavne i Danmark ønsker flere eksempler på især de nye muligheder, som reglementet giver for campinghytter.

Danmarks Naturfredningsforening er skeptisk overfor grundlaget for vejledningen, dvs. de nye muligheder i campingreglementet fra 28. marts 2019, og mener ikke, at der burde være adgang til at udvide mulighederne for byggeri på campingpladser.

ERHVERVSSTYRELSEN

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Tlf. 35 29 10 00

Fax 35 29 10 01

CVR-nr 10 15 08 17

E-post erst@erst.dk

www.erst.dk

ERHVERVS MINISTERIET

2. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene sker med udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 2.1. Vintercampering
- 2.2 Planlægning for campingpladser inden for strandbeskyttelseslinjen og inden for klitfredede områder
- 2.3 Tilladelse til campingpladser
- 2.4 Primitiv overnatning
- 2.5 Campinghytter generelt
- 2.6 Sammenbyggede og internt forbundne campinghytter
- 2.7 Campingværelser og opførelse af nybyggeri
- 2.8 Træophytter
- 2.9 Mobilehomes
- 2.10 Brandværnsforanstaltninger
- 2.11 Kommunernes tilsynsforpligtigelse
- 2.12 Klageadgang
- 2.13 Autocampere – parkering contra campering m.m.
- 2.14 Øvrige bemærkninger

2.1 Vintercampering

Danmarks Naturfredningsforening og Camping Outdoor Danmark vurderer, at der er behov for yderligere vejledning om, hvilke særskilte regler, der eksisterer for opstilling af campinghytter, som kan anvendes til vintercampering, herunder f.eks. isoleringskrav jf. bygningsreglementet, som er væsentlige for kommunerne at inddrage i evt. tilladelse til vintercampering.

Kommentar

Ved etablering af permanente bygninger, såsom campinghytter er udgangspunktet, at bygningsreglementet skal overholdes. Som det allerede fremgår af vejledningens afsnit 1.2, betyder dette, at bygningsreglementets krav til bl.a. konstruktioner, indeklima og energiforbrug derfor skal overholdes.

Erhvervsstyrelsen har efter henvendelse til Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen fået oplyst, at reglerne for energikrav til campinghytter er reguleret i bygningsreglementets § 283-286, samt at reglerne alene gælder ved nyopførelse af campinghytter, da der ikke stilles energikrav ved om- eller tilbygning.

En uddybning af reglerne om energikrav kan tilføjes til vejledningsteksten under afsnit 1.2, hvor bygningsreglementets bestemmelser er omtalt.

Der er ikke hjemmel i campingreglementet til at stille krav til energiforbruget i campinghytter, f.eks. ud over, hvad der gælder i bygningsreglementet.

Indstilling

Det indstilles, at vejledningsteksten suppleres med konkret henvisning til bygningsreglementets regler om energi.

2.2 Planlægning for campingpladser inden for strandbeskyttelseslinjen og inden for klitfredede områder

Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet har begge påpeget, at der er behov for en præcisering af, at hensigten med naturbeskyttelsesloven er, at befolkningens uhindrede adgang til og langs kysten skal sikres og udbygges, og at strandarealer altid skal friholdes. Dertil ønsker Danmarks Naturfredningsforening en tilføjelse til følgende sætning: ”Etablering af en større campingplads med hytter, faciliteter mm. vil som udgangspunkt kræve en forudgående lokalplan.”, idet de ønsker tydeliggjort, at også planlægning for nye campingpladser vil kræve en lokalplan.

Camping Outdoor Danmark er positivt indstillet overfor de nye muligheder inden for strandbeskyttelseslinjen og i klitfredede områder, og roser at vejledningsteksten inddrager Skov- og Naturstyrelsens vejledning om 300 m strandbeskyttelses- og klitfredningszone.

Tilsvarende er Dansk Kyst- og Naturturisme i særlig grad positiv overfor, at vejledningen tydeliggør muligheden for, at der kan meddeles dispensation til udvidelse og nybyggeri på campingpladser over 75 enheder, som er beliggende i den udvidede beskyttelseszone.

Camping Outdoor Danmark ønsker, at vejledningen tilføjes illustrative eksempler på hytteopstillinger, som kan etableres på arealer, der er helt eller delvist omfattet af beskyttelseslinjerne.

Kommentarer

Campingreglementet har til formål at sikre en rimelig balance mellem campinghvervets muligheder for vækst og udvikling, samtidig med at de natur- og landskabelige værdier beskyttes.

Det er med henvisning til dette formål, at campingreglementets regler for etablering af campinghytter beliggende på arealer, som er helt eller delvis omfattet af reglerne om klitfredning og strandbeskyttelse i lov om naturbeskyttelse, adskiller sig for reglerne for etablering af campinghytter på campingpladser beliggende på arealer uden for beskyttelseslinjerne. Således kan tilladelse til at bygge campinghytter inden for strandbeskyttelseslinjen og klitfredede områder kun opnås, hvis der kan opnås dispensation fra naturbeskyttelsesloven.

Erhvervsstyrelsen har ved henvendelse til Kystdirektoratet og Miljøstyrelsen bekræftet, at naturbeskyttelsesloven bl.a. har til formål at sikre befolkningens adgang til og langs kysten.

Ved etablering af campinghytter skal disse placeres samlet, eventuelt i klynger under hensyn til de landskabelige værdier. Afhængig af den land-

skabelige påvirkning skal hytterne samtidig placeres længst muligt landværts (ind i landet). Afstanden mellem hytterne skal af brandsikkerhedsmæssige hensyn være minimum 5 meter, eller 6 meter hvis de er opført efter 6. februar 2000.

Erhvervsstyrelsen vurderer, at vejledningen ikke kan udbygges med eksempler på hytteopstillinger, da placering af en hytte på et areal inden for strandbeskyttelseslinjen også vil afhænge af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Indstilling

Det indstilles, at forslagene om præcisering af vejledningsteksten for så vidt angår naturbeskyttelseslovens formål er at sikre befolkningens adgang til og langs kysten, imødekommes.

2.3 Tilladelse til campingpladser

Camping Outdoor Danmark påpeger, at der er behov for vejledning om, hvordan en campingplads geografisk skal afgrænses. De anfører, at de gennem dialog med campingbranchen har fået kendskab til, at flere campingpladser ønsker at kunne oprette såkaldte satellitpladser, f.eks. ved oprettelse af en satellitplads på en nærliggende havn ikke langt fra den oprindelige campingplads. Hertil udtrykker de behov for mere uddybende vejledning om, hvordan enhedspladser med under 100 enheder lovligt kan etableres.

F-Camping har forslået, at det tilføjes til vejledningsteksten under afsnit 4.2, at udlejningstilladelsen meddelt af kommunalbestyrelsen skal indeholde krav om, at forpagters/campingpladsejers virksomhed er registreret i virksomhedsregisteret med branchekode 553000. De gør dertil opmærksom på, at de ved egen undersøgelse har kortlagt, at en stor del af de danske campingpladser ikke er registreret i CVR-registeret med den korrekte branchekode, og at dette bl.a. kan have indvirkning på Sikkerhedsstyrelsens myndighedsbehandling.

De efterspørger ligeledes, at vejledningen tilføjes retningslinjer for, at Erhvervsstyrelsen skal offentliggøre alle udlejningstilladelser, som meddeles af kommunen.

Kommentar

Som det fremgår af vejledningsteksten afsnit 4.1, har campingreglementet bl.a. til formål at forhindre, at der sker en mere tilfældig spredning af små campingpladser rundt omkring i landskabet. Derfor fastsætter bekendtgørelsens § 2, stk. 2 også, at kommunalbestyrelsen kun kan meddele udlejningstilladelse til campingpladser med en kapacitet på mindst 100 enheder. Kapacitetsgrænsen på 100 campingenheder er dog ikke gældende for campingpladser på de små øer, eller for pladser der var i lovlig drift, inden campingreglementet trådte i kraft den 6. februar 2000.

Campingreglementet giver dog undtagelsesvis mulighed for, at der kan meddeles udlejningstilladelse til campingpladser med færre end 100 campingenheder, når der foreligger ganske særlige omstændigheder, eller der i gældende kommuneplan er givet mulighed herfor. Det er dog stadig en forudsætning, at der ikke med tilladelsen sker en spredning af små campingpladser i det åbne land, da dette ville stride imod reglementets formål og sommerhuslovens intention om at søge udlejningen af rekreative arealer begrænset for at mindske presset på de rekreative arealer. Campingreglementet indeholder således ikke hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan meddele tilladelse til oprettelse af satellitpladser, som ligger geografisk spredt fra den egentlige campingplads. Sådanne satellitpladser vil desuden kunne skabe uklarhed ift. ejer- og ansvarsforhold pga. den geografisk spredte beliggenhed.

For så vidt angår campingpladsers registrering af branchekoder i CVR-registeret, følger reglerne herom i bekendtgørelse af lov om det centrale virksomhedsregister. Her er det fastsat, at man som del af obligatoriske stamdata skal angive branche og eventuelle bibrancher, jf. § 11, stk. 1, nr. 8. Det er således modtageren af en campingtilladelse, der har ansvar for at foretage den korrekte registrering med branchekode 553000, når virksomheden registreres på VIRK.dk. Erhvervsstyrelsen vurderer, at en tilføjelse af dette til vejledningsteksten afsnit 4.1. kan medvirke til, at der sker korrekt registrering.

Campingreglementet indeholder i dag ikke hjemmel til at stille krav om, at udlejningstilladelser skal offentliggøres af Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen vurderer dertil, at en sådan hjemmel vil være overflødig, da man ved aktindsigt i kommunen, kan få indsigt i de meddelte udlejningstilladelser.

Indstilling

Det indstilles, at der i vejledningsteksten afsnit 4.1. henvises til reglerne for CVR-registrering af virksomhed. Vejledningsteksten beholdes i øvrigt uændret.

2.4 Primitiv overnatning

Danmarks Naturfredningsforening stiller sig positive over vejledningens definition af shelterbegrebet.

Kommunernes Landsforening mener, at der er behov for, at vejledningsteksten for shelters får en bredere definition, som kan imødekomme udviklingen. De foreslår formuleringen, ”at shelters ikke må være isolerede, at de på mindst én facade skal have en mindst 0,4 m² permanent åbning, der ikke kan lukkes med låger, at voksne ikke må kunne stå fuldt oprejst, og at de skal være primitive uden faciliteter.” Desuden ønsker de en bredere henvisning til toiletfaciliteter, da de mener, der ofte er opsat festival-toiletter på arealet med shelters, og ikke multitoiletter, som er nævnt i vejledningssudkastet.

Friluftsrådet forslår, at formuleringen om, at primitive overnatningssteder på kommunale arealer og arealer forvaltet af Naturstyrelsen, alene er markeret med ”bålplads og træpæl” udgår. De påpeger, at en række af Naturstyrelsens overnatningssteder også har shelters, og mener således ikke, at den nuværende formulering er korrekt.

Danmarks Frie AutoCampere efterspørger en udvidelse af muligheden for, at autocampere kan anvendes på arealer forbeholdt primitiv overnatning, som er undtaget campingreglementet. De forslår, at der kan sættes en begrænsning på tre autocampere, at der skal stilles krav til belægnin-gen på arealet for den primitive overnatning, og at den øvrige tidsbe-grænsning på typisk to nætter også skal gælde for autocampere.

Dansk Camping Union forslår, udtagelse af ordet ”normalt” fra sætnin-gen: ”På tilsvarende måde vil etablering af bade- og eller køkkenfacilite-ter normalt fratage stedets dets karakter af primitivt overnatningssted.” De begrundet det med, at sætningen i udkastet kan tolkes i begge retnin-ger. Fjernes ordet ”normalt” vil budskabet passe ind i den første sætning i afsnittet, hvor selv beskedne bygning vil fratage stedet dets primitive ka-rakter. Bade- og køkkenfaciliteter vil kræve særlige installationer m.m., og derved vil stedet ikke have en primitiv karakter.

Kommentar

Det følger af campingreglementets § 1, stk. 10, nr. 2, at bekendtgørelsen ikke omfatter mindre arealer, der udelukkende benyttes til primitiv overnatning i telt. Herunder præciseres i vejledningsteksten, at bestemmelsen også kan omfatte shelters under nærmere definerede krav, og under den forudsætning at stedet fortsat bevarer sin primitive karakter.

Autocampering vil pr. definition ikke kunne omfattes af undtagelsesbe-stemmelsen, da autocampering ikke er en del af et primitivt overnat-ningskoncept, og derved vil fratage stedet dets primitive karakter. Æn-dringen ville således kræve en ændring i bekendtgørelsen, hvorfor for-slaget ikke imødekommes i vejledningen.

Erhvervsstyrelsen vurderer, at den nuværende og brede definition af shelters giver mulighed for udvikling af forskellige shelter typer, og der tilføjes derfor ikke et konkret størrelseskrav for åbningen på shelters i vejledningen.

Erhvervsstyrelsen imødekommer Friluftsrådets forslag om at udtage sæt-ningen om overnatningsstedernes markering med pæl eller bålplads, samt Kommunernes Landsforenings præcisering af toiletfaciliteterne og Dansk Camping Unions forslag om udtagelse af ordet ”normalt”.

Indstilling

Det indstilles, at Friluftsrådets, Dansk Camping Union samt en del af Kommunernes Landsforenings forslag imødekommes, og at definitionen af primitiv overnatning i øvrigt beholdes uændret.

2.5 Campinghytter generelt

Camping Outdoor Danmark og Dansk Kyst- og Naturturisme giver udtryk for, at de nye typer af campinghytter, som vejledningen inddrager, er en del af et spændende udviklingskoncept.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at de nye muligheder for etablering af campinghytter kan være problematiske ift. hensynet bag lovgivningen. De mener derfor, at vejledningen bør understrege, at campingpladserne ikke har retskrav på at få meddelt tilladelse til flere eller større hytter, da planlægningsmæssige og natur- og landskabsmæssige hensyn stadig skal inddrages i den konkrete vurdering, som kommunalbestyrelsen foretager.

Camping Outdoor Danmark ønsker, at vejledningen giver en udtømmende beskrivelse af de konkrete typer af campinghytter og ejerforhold, som kommunerne har mulighed for at meddele tilladelse til. Dertil ønsker de en mere fyldestgørende vejledning om, hvorvidt alle typer af campinghytter er undtaget fra bygningsreglementets krav om byggetilladelse, ligesom de savner en tilsvarende vejledning ift. bygningsreglementets regler om indplacering af byggeri i brandklasser.

Camping Outdoor Danmark påpeger derudover, at begrebet campinghytte har to divergerende definitioner i henholdsvis campingvejledningen og bygningsreglementet, hvilket kan blive problematisk ift. at forstå, hvilke regler, der gør sig gældende, når der henvises indbyrdes mellem de to bekendtgørelser.

Camping Outdoor Danmark finder desuden, at vejledningsteksten om telte som campingenheder, er for teknisk svært beskrevet, og at vejledningsteksten desuden mangler tydelig henvisning til de tekniske krav i bygningsreglementet.

F-Camping savner en præcisering af, hvorfra afstandskravet i § 16 på mindst 5 meter skal måles. De spørger, om det er fra tagskæg, væg eller terrasse?

Kommentar

Campingreglementet har siden marts 2019 givet kommunerne mulighed for at meddele tilladelse til opstilling af flere, større og højere campinghytter, samt for at tillade helt nye hyttetyper, herunder bl.a. almindelige hytter, sammenbyggede- og internt forbundne hytter, campingværelser, mobilehomes, shelters m.v. Dertil kommer, at kommunerne kun kan meddele sådanne tilladelser, hvis planlægningsmæssige hensyn, og navnlig hensynet til natur- og landskabelige værdier ikke taler imod. Ansøger har således ikke et retskrav på at få meddelt en tilladelse efter ansøgning. Dette fremgår allerede af vejledningstekstens afsnit 8. Erhvervsstyrelsen tilføjer desuden i afsnit 8.2, at ansøger ikke har et retskrav på at få en tilladelse til at bygge hytter, samt uddyber definitionen af hyttetyper.

Af vejledningsteksten afsnit 1.2 fremgår det, at byggeloven finder anvendelse ved opstilling af campinghytter m.v. på campingpladser. Dette betyder, at bygningsreglementet skal overholdes, når der planlægges for etablering af campinghytter, herunder bygningsreglementets krav til bl.a. konstruktioner, indeklima og energiforbrug, afstand til skel, beregning af bruttoetageareal, tilgængelighed for handicappede mv.

Opførsel af samt om- og tilbygning til campinghytter mv. kræver imidlertid ikke en byggetilladelse, hvorfor der heller ikke stilles krav om indplacering i brand- og konstruktionsklasser, jf. bygningsreglementets § 5, stk. 1, nr. 7. Erhvervsstyrelsens vurderer, at vejledningen bør tydeliggøres på dette punkt.

Der findes i campingreglementet og bygningsreglementet ikke en enslydende definition af campinghytter. Den konkrete definition fremgår derfor enten af den konkrete vejledning, eller bliver fastlagt ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, som henholdsvis campingreglementet eller bygningsreglementet måtte finde anvendelse på. Vejledningens definition af campinghytter, er fastsat ud fra en betragtning om, at de lokale forhold i hver enkelt konkret ansøgning kan variere, og Erhvervsstyrelsen vurderer derfor ikke, at dette forhold skal uddybes i vejledningen.

Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen har oplyst, at telte, der er omfattet af campingreglementet, ikke er omfattet af byggeloven § 2, stk. 3, idet byggeloven ikke finder anvendelse på transportable konstruktioner som "f.eks. telte, der er tilladt opstillet i medfør af lov om udlejning af fast ejendom til ferie- og fritidsformål m.v. og campering m.v." Vejledningsteksten ændres som konsekvens heraf.

For så vidt angår afstanden mellem hytter, fremgår det allerede, at afstanden måles fra den samlede enheds yderste del, hvorfor vejledningsteksten fastholdes.

Indstilling

Det indstilles, at beskrivelsen af bygningsreglementets bestemmelser korrigeres i forhold til telte, og suppleres med en vejledningstekst ift. brandklasser.

2.6 Sammenbyggede og internt forbundne campinghytter

Danmarks Naturfredningsforening udtrykker skepsis over udvidelsen af muligheden for at etablere flere, større og nyere typer af campinghytter. De påpeger, at de udvidede muligheder kan medvirke til, at hytter på campingpladser udvikler sig til ferieboliger, og at campingpladserne derfor kan få karakter af sommerhusområder og som en konsekvens heraf, at campingreglementets regler er konkurrenceforvridende i forhold til for det øvrige sommerhusbyggeri.

Dansk Camping Union og Camping Outdoor Danmark påpeger, at der er behov for en klarere vejledning om, hvornår campinghytter er internt forbundne, eller om de skal kategoriseres som sammenbyggede. Camping Outdoor Danmark uddyber med, at det f.eks. er relevant ved etablering af et halvtag, som skaber en form for forbindelse mellem to campinghytter. De foreslår, at vejledningen for campinghytter kan suppleres med illustrative eksemplificeringer.

Kommentar

I vejledningen sondres mellem sammenbyggede campinghytter og internt forbundne campinghytter med det samlede formål at sikre, at camping fortsat vil være en mindre arealkrævende ferieform end sommerhusbyggeri.

Kommunalbestyrelsen har bemyndigelse til at meddele tilladelse til både sammenbyggede og internt forbundne campinghytter efter en konkret ansøgning og inden for lovgivningens rammer. Tilladelse kan meddeles efter en konkret vurdering af de samlede omstændigheder, som bl.a. har til formål at sikre, at der ikke meddeles tilladelse til arealkrævende campinghytter, som vil medføre, at campingpladsen får karakter af et sommerhusområde. Uanset om der er tale om en eller flere sammenbyggede eller to internt forbundne campinghytter, er det afgørende, at hytterne bevarer karakteren af mindre beboelsesenheder.

Campinghytter må gerne bygges sammen til sammenbyggede campinghytter, men der må ikke etableres interne forbindelser imellem dem. Til gengæld er der umiddelbart ingen begrænsning i antallet af mulige former for sammenbyggede campinghytter. Internt forbundne campinghytter må i modsætning til sammenbyggede hytter gerne etableres med en intern forbindelse mellem to separate hytter. De internt forbundne hytter må dog højst bestå af to separate hytter, og det vil således ikke være muligt at gøre f.eks. tre hytter internt forbundne. Det er desuden afgørende, at den enkelte hytte fortsat kan udlejes særskilt, på trods af den interne forbindelse. Disse sondringer skal sikre, at campinghytterne bevarer deres karakter af mindre, selvstændige beboelsesenheder, og dermed at campingpladserne ikke udvikler sig til sommerhuslignende områder. Derfor er der også forskellige krav til hytternes størrelse, afhængigt af om de gøres sammenbyggede eller internt forbundne.

Erhvervsstyrelsen vurderer på den baggrund, at vejledningen ikke er konkurrenceforvridende i forhold til sommerhusbyggeri, da camping fortsat vil være en mindre arealkrævende og anderledes ferieform end sommerhuse. Det vurderes ligeledes, at vejledningsteksten kan beholdes i den nuværende form, men at der kan tilføjes eksempler på illustrationer for de to typer af campinghytter som et redskab i planlægningen.

Indstilling

Det indstilles, at vejledningen udbygges med illustrationer, der eksemplificerer henholdsvis sammenbyggede og internt forbundne campinghytter.

2.7 Campingværelser og opførelse af nybyggeri

Camping Outdoor Danmark savner klare regler for beregning af arealet på et campingværelse, når campingværelset har direkte adgang til fællesarealer, f.eks. et legeland.

Camping Outdoor Danmark og Dansk Camping Union påpeger, at der er risiko for, at muligheden for indretning af campingværelser ikke udnyttes, når det samtidig medfører et ”forbud” mod etablering af øvrige nye bygninger på campingpladsen. De forslår derfor, at kommunalbestyrelsen kan meddele tilladelse til etablering af nybyggeri, uden medfølgende krav om nedlæggelse af indrettede campingværelser ud fra en konkret vurdering, hvor bygningernes placering og indretning inddrages. Camping Outdoor Danmark forslår i den forbindelse, at der kan fastsættes en grænse for, hvornår bygninger kan inddrages til campingværelser, dvs. er overflødige, og anbefaler, at landzonereglerne for overflødiggjorte bygninger kan anvendes for at undgå begrebsforvirring.

Kommentar

Med begrebet campingværelser skal forstås værelser, der etableres i allerede eksisterende bygninger på campingpladsen (herunder f.eks. bestående hovedbygninger) eller værelser, der etableres i campinghytter på campingpladsen.

Bestemmelsen om et forbud mod etablering af et campingværelse i en eksisterende bygning, hvis etableringen på et senere tidspunkt medfører behov for nybyggeri på campingpladsen, fremgår af campingreglementets § 11, stk. 9.

Bestemmelsen har til formål at forhindre, at der sker en omgåelse af reglerne om opførelse af nybyggeri på campingpladserne, og at campingpladserne ikke antager karakter af hoteller eller feriecentre eller lignende. Samtidig har bestemmelsen til formål at muliggøre, at overflødiggjorte bygninger på campingpladsen tages i anvendelse.

For at sikre en rimelig balance mellem muligheder for indretning af campingværelser i eksisterende bygninger, og samtidig sikre imod omgåelse af reglerne for opførelse af nybyggeri, vil det blive tilføjet i vejledningsteksten, at forbuddet ikke medfører, at en campingforpagter i al fremtid er udelukket fra at planlægge ændringer, udvidelser og nybyggeri på campingpladsen.

Kommunalbestyrelsen kan efter omstændighederne foretage en konkret vurdering af, om en ændring, udvidelse eller et efterfølgende nybyggeri kan tillades. Kommunen kan i sin vurdering eksempelvis lægge vægt på den tid, der er gået siden etablering af campingværelserne, herunder om der er gået længere tid end en forudsigelig planlægningshorisont (5-10 år), eller om der er kommet ny forpagter af campingpladsen.

Campingværelser skal overholde krav til størrelse og antal, der i øvrigt gælder for campinghytter (dog undtaget maksimal højde). Hvis campingværelset ligger i tilknytning til en fællesgang for flere campingværelser, skal det fælles gangareal medregnes efter bygningsreglementets princip for beregning af bruttoetagearealet, jf. § 455 i bygningsreglementet.

Det fremgår allerede af vejledningssudkastets afsnit 1.2, at tekniske krav i bygningsreglementet, som f.eks. beregning af bruttoetageareal, gælder for campinghytter ol, hvorfor der ikke tilføjes noget herom.

Indstilling

Det indstilles, at vejledningen om campingværelser suppleres med fortolkningsbidrag til forståelsen af forbuddet mod nybyggeri ved etablering af campingværelser i en eksisterende bygning.

2.8 Trætophytter

Camping Outdoor Danmark, Danmarks Naturfredningsforening og Kommunernes Landsforening har alle påpeget, at vejledningsteksten om trætophytter ikke er tilstrækkeligt uddybet. Danmarks Naturfredningsforening efterspørger en konkretisering af, hvilke krav der stilles til de træer, hvori der skal etableres hytter. Camping Outdoor Danmark ønsker en nærmere beskrivelse af, hvordan hytternes højde beregnes, samt en afklaring af om trætophytterne, ligesom øvrige campinghytter, er undtaget bygningsreglementets krav om byggetilladelse. Endelig udtrykker Kommunernes Landsforening skepsis over for campingreglementets krav om lokalplanpligt for etablering af trætophytter, og de pointerer, at dette underkender planlovens generelle bestemmelser om konkret vurdering af lokalplanpligt. Kommunernes Landsforening efterlyser desuden, at vejledningsteksten indeholder konkrete eksempler på, hvad lokalplanen bør indeholde, når der planlægges for trætophytter på campingpladsen.

Kommentar

Af vejledningens afsnit 8.8 fremgår det allerede, at ved meddelelse af tilladelse til etablering af campinghytter, herunder trætophytter, skal kommunen iagttage de planlægningsmæssige hensyn i området og generelt sikre sig, at det ønskede byggeri overholder samtlige krav og regler i øvrig lovgivning, herunder skovloven. Ved etablering af trætophytter stilles der derudover krav om byggetilladelse, da trætophytter ikke er omfattet af undtagelsen i bygningsreglementets § 5, stk. 1, nr. 7.

Vejledningsteksten bør præciseres ift., at trætophytter skal have en byggetilladelse efter bygningsreglementet.

Der findes ingen specifikke beregningsregler i forhold til trætophytters højdeplacering, og hyttens højde samt afstand til terræn vil derfor skulle oplyses og indgå i den konkrete vurdering, som kommunalbestyrelsen foretager. Dette vil blive tilføjet til vejledningens afsnit 8.8 om trætophytter.

Campingreglementet fastsætter, at etablering af trætophytter udløser et krav om lokalplanpligt. Lokalplanpligten er reguleret i planloven, der fastsætter reglerne for arealanvendelse. Når der foretages lokalplanlægning, kan der alene planlægges for arealanvendelse ud fra de angivne områder, som er anført i planlovens § 15. I planlovens § 15, stk. 2, nr. 1-28 forefindes "lokalplankataloget," og bestemmelsen skal forstås således, at den er regulerende for, hvad der kan lokalplanlægges for. Planlovens § 15, stk. 2, nr. 6 - 8 vedrører bygninger, hvoraf nr. 6 anfører: "bebyggelsers beliggenhed på grundene, herunder om den terrænhøjde, hvori en bebyggelse skal opføres" og nr. 7 anfører: "bebyggelsers omfang og udformning, herunder til regulering af boligtaetheden". Når kommunalbestyrelsen planlægger for etablering af trætophytter, vil det således være planlovens § 15, stk. 2, nr. 6 og nr. 7, der bedst kan anvendes til at regulere trætophytter, mens samme bestemmelses nr. 6 vil kunne regulere den præcise beliggenhed af trætophytterne og bestemmelses nr. 7 vil give kommunen mulighed for at angive krav til udseendet/materialer til bebyggelse af hytterne.

Indstilling

Det indstilles, at vejledningen bliver uddybet ift. trætophytternes højdeberegning samt forholdet til bygningsreglementet. Desuden tilføjes, hvordan kommunerne kan planlægge for trætophytter ift. lokalplanpligten.

2.9 Mobilehomes

Camping Outdoor Danmark, F-Camping og Kommunernes Landsforening ønsker en præcisering af definitionen på forskellige typer af mobilehomes. Herunder påpeger Camping Outdoor Danmark, at det beror på en konkret vurdering, om en campingenhed kan defineres som transportabel eller ej, mens Kommunernes Landsforening ønsker en eksemplificering af, hvad der kan gøre et mobilehome henholdsvis transportabelt og til en fast konstruktion.

Dansk Camping Union og F-Camping forslår, at et mobilehome alene defineres som en campinghytte. Dansk Camping Union underbygger forslaget med, at mobilehomes sjældent kan indregistreres med nummerplade og derved ikke lovligt kan køre på offentlig vej.

Dansk Kyst- og Naturturisme finder det beklageligt, at udkastet ikke indeholder vejledning om mulighederne for privatejede mobilehomes på campingpladser, som der ellers blev lagt op til i den politiske aftaletekst om campingreglementet.

Kommentar

Mobilehomes er i dag et vidt begreb, der dækker over mange forskellige typer af konstruktioner. Et mobilehome kan således både være en mindre og umiddelbart flytbar, beboelig vogn, men kan også dække over en større og fuldt monteret fast konstruktion. Da begrebet mobilehome dermed

kan dække over flere forskellige konstruktioner, vil det enkelte mobilehome (afhængigt af typen og konstruktionen) allerede i dag kunne opstilles på campingpladserne enten som campingvogn eller som campinghytte efter de gældende regler.

Hvis et mobilehome må anses for at have en begrænset mobilitet, vil det skulle behandles efter reglerne for campinghytter. Det betyder, at det pågældende mobilehome i så fald skal overholde kravene til både størrelse og højde, som gælder for campinghytter, og tælles med i det antal hytteenheder, som må etableres på campingpladsen.

Mobilehomes, der er udstyret med hjul, anhængertræk og lign., der gør enhederne transportable (umiddelbart flytbare), skal behandles efter reglerne for campingvogne. Dette fremgår allerede af vejledningsafsnit 8.9.

For at enheden kan behandles efter reglerne om campingvogne, indgår også det element, at det pågældende mobilehome skal kunne registreres i overensstemmelse med færdselslovens almindelige regler. Erhvervsstyrelsen vurderer, at dette kan tilføjes vejledningsteksten.

Erhvervsstyrelsen kan derudover oplyse, at der arbejdes på at afdække mulige modeller for tilvejebringelse af et lovgrundlag for opstilling af privatejede mobilehomes på campingpladserne, både til eget brug og til udlejning.

Indstilling

Det indstilles, at det i vejledningsteksten tydeliggøres, hvornår et mobilehome skal defineres som en transportabel konstruktion (en campingvogn) eller en fast konstruktion (en campinghytte). Ligeledes tilføjes et element om registrering af mobilehomes som en transportabel konstruktion i overensstemmelse med færdselslovens almindelige regler.

2.10 Brandværnsforanstaltninger

Danmarks Frie AutoCampere stiller sig generelt kritisk over for vejledningens afsnit 12 vedrørende brandværnsforanstaltninger. De finder det foruroligende, at bygningsreglementets krav til midlertidige campingområder på mere end 1.000 m² og med mere end 150 overnattende personer er strengere og bedre gennemarbejdet end campingvejledningens brandkrav.

Danmarks Frie AutoCampere ønsker derudover en skærpelse af kravene i vejledningens afsnit 12, for så vidt angår afstandskravet mellem campingenheder, da de mener, at det ikke bør være muligt at parkere biler mellem campingenhederne, uden at det medfører, at afstandsberegningen foretages fra bilen yderpunkt. De begrundet forslaget med, at en parkeret bil ikke er umiddelbar flytbar i tilfælde af brand, og at bilen i sig selv kan fungere som brandspreder mellem campingenhederne.

F-Camping foreslår, at det tilføjes til vejledningsteksten afsnit 12, at manglende offentliggørelse af oplysninger om daglig leder, ansvarlig for el-sikkerhed og brandværnsforanstaltninger til campingpladsens gæster, bør medføre bødestraf.

AutocamperGruppen ønsker tydeliggjort, at enhedspladser indrettet til autocampere bør have en bredde på mindst 6 meter.

Kommentarer

Det fremgår af vejledningsteksten i afsnit 12, at den indbyrdes afstand mellem campinghytter skal være mindst fem meter, mens afstanden for øvrige campingenheder skal være mindst tre meter, jf. § 16, stk. 1. Dette betyder, at afstanden mellem parkerede autocampere på campingpladsen er fastsat til mindst 3 meter.

Erhvervsstyrelsen har i forbindelse med udarbejdelsen af vejledningen forespurgt Beredskabsstyrelsen, som oplyser, at afstandskravene, som de fremgår i det nuværende udkast til vejledningstekst i afsnit 12, er korrekt angivet. De oplyser desuden, at Beredskabsstyrelsen vil drøfte afstandskravene i et kommende samarbejdsforum med de kommunale redningsberedskaber, der står for brandsyn og slukningsarbejdet på campingpladserne.

Erhvervsstyrelsen vurderer på den baggrund, at der ikke er behov for præcisering af afstandskravene for autocampere i campingpladser på nuværende tidspunkt.

Campingreglementet indeholder ikke hjemmel til at indføre krav om bødestraf i tilfælde af manglende skiltning/synliggørelse af brandværnsforanstaltningerne på campingpladsen. En tilføjelse af dette ville kræve en ændring af bekendtgørelsen.

Indstilling

Det indstilles, at vejledningsteksten bibeholdes uændret.

2.11 Kommunernes tilsynsforpligtigelse

F-Camping påpeger, at det bør fremgå af vejledningen, at campingpladsens ejer/forpagter, ikke kan stille krav om forvisning af campingpas, der forudsætter private oplysninger eller lignende, der kan blive videregivet til tredjepart.

Desuden anfører de, at der mangler vejledning om kommunernes tilsyn med hytteudlejning og campingpladser med mobilhomes, idet de finder, at flere kommunerne ikke fører tilsyn. De foreslår en anbefaling om et årligt tilsyn pr. plads, og ønsker en uddybende vejledningstekst om kommuners tilsynspligt. De opfordrer også de til, at det medtages i vejledningen, at Ankestyrelsen fører tilsyn med kommunernes pligter efter campingreglementet, og at manglende overholdelse af kommunens pligter kan påklages til dem. De ønsker også, at vejledningen suppleres med et

skema for tilsynet med enhedspladsens indretning, der angiver tilladt tidsforbrug for flytning af de enkelte enheder opstillet på enhedspladsen, så der kan føres tilsyn med, at en campist ikke ”slår sig ned på campingpladsen” i en længere periode i strid med reglerne.

F-Camping ønsker desuden, at kommunerne gøres ansvarlig ift. at finde lovlige helårsboliger til personer, der ulovligt bor hele året på en campingplads. Desuden foreslås, at så længe kommunen ikke kan skaffe en helårsbolig i henhold til anden lovgivning, har spørgsmålet om at stoppe helårsbeboelse på campingpladsen ”opsættende virkning overfor campingpladsen”.

Samme forening foreslår, at der indføres et bødekatalog for overtrædelser af campingreglementet, f.eks. hvis regler vedr. brandværnsforanstaltninger, manglende udlejningstilladelse og forbuddet mod store vogne er overtrådt.

Endelig opfordres til, at vejledningen tydeliggør, at det er behæftet med bødestraf til campingpladsejer- eller forpagter, når en campingplads benyttes til campering uden en udlejningstilladelse fra kommunalbestyrelsen, samt at vintercampering i strid med campingreglementets regler kan politianmeldes og er behæftet med bødestraf, evt. kombineret med konfiskation af fortjenesten.

Dansk Camping Union påpeger, at der er behov for mere tydelig vejledning om reglerne for enhedspladsens indretning, da de har viden om, at der blandt kommunerne hersker tvivl om, hvilken praksis de kan føre på det område. De henviser til, at Campingrådet, Amtsrådsforeningen og Skov- og Naturstyrelsen i 2000 udarbejdede et notat om reglerne for enhedspladsens indretning, som vejledningen med fordel kan henvise til.

Kommentar

Det følger af campingreglementets § 18, stk. 2 og stk. 3, at kommunalbestyrelsen af udlejer kan kræve dokumentation for, at de på campingpladsen opstillede campingvogne o.l., er mobile, jf. § 14, stk. 1, herunder campingvognens nummerplade og vognejerens navn og adresse.

Da behandling af de nævnte personoplysninger har hjemmel i udtrykkelig lovgivning, og da lovgivningen har til formål at sikre, at en myndighed kan føre et lovligt tilsyn, er reglerne ikke i strid med Persondataskyttelsesforordningen, (GDPR-reglerne).

Det følger af sommerhuslovens § 10 a, stk. 7 og af vejledningen, at tilsynet tilrettelægges af kommunerne, og at en kommune har pligt til – hvis den bliver opmærksom på et ulovligt forhold – at søge forholdet lovliggjort, medmindre der er tale om forhold af ganske underordnet betydning.

I tilsynskapitlet i vejledningen henvises allerede i dag til "Vejledning om håndhævelse af naturbeskyttelsesloven, planloven og byggeloven", da den også har relevans for håndhævelse af sommerhusloven. Denne vejledning giver mere detaljeret vejledning om kommunens tilsynsreaktioner, herunder muligheden for og fremgangsmåden i tilsynssager forud for en politianmeldelse.

Kommunerne har allerede ifølge boliglovgivningen til opgave at anvise lovlig helårsbolig til folk, der ikke selv er i stand til at skaffe en, når folk anmoder kommunen herom.

Når en kommune i en konkret sag meddeler påbud om, at ulovlig helårsbeboelse på en campingplads skal ophøre, skal der samtidig fastsættes en rimelig frist for at efterkomme påbuddet, så personen har mulighed for at finde en anden bolig. Derfor er der ikke behov for regler om "opsættende virkning overfor campingpladsen".

Da Ankestyrelsen helt generelt fører tilsyn med kommunernes pligter efter en lang række love, herunder planlov, sommerhuslov og campingreglementet, vurderes der ikke at være behov for at medtage orientering om Ankestyrelsens kompetence som tilsynsmyndighed i vejledning til campingreglementet.

Mht. bødekatalog over bødestørrelser for overtrædelse af campingreglementets regler er der ikke hjemmel i sommerhusloven til at fastsætte et sådan.

For så vidt angår ønsket om øget opmærksomhed på bødestraf i vejledningen, kan det oplyses, at straffebestemmelsen findes i campingreglementets § 22. Heraf fremgår det, at der kan pålægges bødestraf for en række nærmere angivne overtrædelser, og at der kan pålægges selskaber (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. At reglerne er behæftet med bødestraf, fremgår endnu ikke vejledningen.

Der er Erhvervsstyrelsens vurdering, at vejledningen kan tilføjes et afsnit om strafbestemmelser som et delafsnit i afsnit 16 om Tilsyn. Her kan det også tilføjes, at ejere og brugere af fast ejendom skal have en tilladelse fra kommunalbestyrelsen til erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end seks uger årligt at udleje eller fremleje ejendommen eller dele af denne til camping. For campingpladsejer- eller forpagter er camping i strid med denne bestemmelse behæftet med bødestraf i sommerhuslovens § 10 b, stk. 1, nr. 1.

I vejledningen beskrives en række nærmere kriterier for enhedspladsens indretning, herunder med henvisning til en afgørelse fra 2019 fra Naturklagenævnet, der stadfæster kommunens påbud om fjernelse af hegn, belægning m.v. samt en Vestre Landsrets dom fra 2019, hvori kommunens påbud om fjernelse af bl.a. permanent forteltgulv, stakitter og skur stad-

fæstes, og anklagede idømmes tvangsbøder for ikke at have efterkommet påbuddet.

Det er Erhvervsstyrelsen vurdering, at det notat fra 2000, som Dansk Camping Union henviser til, ikke længere kan anvendes direkte. Styrelsen vurderer, at den nuværende vejledning indeholder klar vejledning til kommunerne om enhedspladsens indretning, og at visse elementer af notatet fra 2000, som stadig er gældende, allerede fremgår af vejledningen.

Indstilling

Det indstilles, at der tilføjes et nyt afsnit i vejledningen med beskrivelse af relevante strafbestemmelser i campingreglementet og sommerhusloven.

2.12 Klageadgang

Danmarks Naturfredningsforening foreslår, at man i afsnit ”1.2 Forholdet til anden lovgivning” eventuelt kan tilføje, at dispensationer og tilladelser, der skal søges efter anden lovgivning kan påklages, og at klager kan have opsættende virkning.

Kommunernes Landsforening og Friluftsrådet ønsker opdatering af afsnit 17 om Klage, så gældende regler om klageproceduren beskrives præcist i forhold til at indgive en klage via klageportalen til Planklagenævnet.

Friluftsrådet er kritisk overfor klagemulighederne i sommerhusloven, da de er stærkt begrænsede sammenlignet med klagemulighederne i naturbeskyttelsesloven, planloven m.fl.

Friluftsrådet påpeger desuden, at da campingreglementet fastsætter, at flere tilladelser kun kan meddeles af kommunalbestyrelsen, hvor planlægningsmæssige hensyn og navnlig hensynet til natur- og landskabelige værdier ikke taler imod, bør klageadgangen udvides til også at omfatte borgere og interesseorganisationer med en væsentlig interesse i disse afgørelser, f.eks. landsdækkende foreninger med naturbeskyttelsesformål.

Kommentar

I afsnit 1.2. Forholdet til anden lovgivning er beskrevet, at campingpladser er reguleret af flere forskellige love, der efter omstændighederne skal være opfyldt, for at man lovligt kan etablere og drive en campingplads.

I afsnittet nævnes centrale love, som f.eks. planloven, naturbeskyttelsesloven, beredskabsloven, miljøbeskyttelsesloven, skovloven og bygge-loven. For alle disse love gælder, at der kan være fastsat regler om pligt til at indhente forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, samt om adgangen til at klage, herunder om en klage kan have opsættende virkning, eller om klageadgangen i særlige tilfælde kan være afskåret. Klagerreglerne for disse andre centrale love er ikke beskrevet i dette afsnit.

Kapitel 17 om bl.a. klageproceduren kan uddybes, så beskrivelsen er opdateret ift. gældende regler. Her tænkes særligt på en præcisering af, at

klager over afgørelser truffet efter campingreglementet indgives digitalt via klageportalen til Planklagenævnet.

Kredsen af klageberettigede efter campingreglementet følger af sommerhuslovens § 10 e, stk. 2, og består af adressaten for afgørelsen, offentlige myndigheder og enhver med individuel væsentlig interesse i afgørelsen. § 10 e, stk. 2, blev indsat i sommerhusloven i 2000 i forbindelse med gennemførelsen af Århus-konventionen i en række miljølove. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget fra 2000, at det først og fremmest sigter ”imod at justere den gældende miljølovgivning således, at de danske regler i deres helhed er i overensstemmelse med forpligtelserne i Konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsafgørelser på miljøområdet (Århus-konventionen). Udkastet til revideret vejledning om campingreglementet ændrer ikke på lovgrundlaget, og kredsen af klageberettigede følger således som hidtil sommerhuslovens almindelige regler.

Hvis ønsket om en udvidet klageadgang skal følges, kan det alene ske ved en lovændring af sommerhuslovens klagebestemmelser.

Indstilling

Det indstilles, at vejledningen tilføjes en beskrivelse i afsnit 1.2 om forholdet til anden lovgivning af, at der i hver enkelt lov er bestemt, i hvilket omfang afgørelser kan påklages. Desuden uddybes afsnittet om klageadgang, herunder om indgivelse af klage via klageportalen til Planklagenævnet.

2.13 Autocampere – parkering contra camping m.m.

Flere organisationer har bemærkninger til vejledningens beskrivelser af, hvornår der er tale om parkering på p-pladser i byer og lystbådehavne, ved stats-, kommunale-, og private veje, hvor vejmyndigheden med færdselsskilte har angivet mulighed for parkering i op til 72 timer, og hvornår der er tale om camping, der skal foregå på en campingplads.

Således finder Autocampergruppen, AutoCamperRådet, Danmarks Frie Autocampere og Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, at vejledningen på den ene side undtager parkering med autocampere, men på den anden side sætter begrænsninger ved bl.a. at indeholde en definition for begrebet at ”raste” og beskriver, hvordan vejmyndigheden kan fastsætte bestemmelser for arealer, hvor der må parkeres med autocampere.

Følgende sætning ønskes slettet eller præciseret i vejledningens afsnit 2.: ”Heller ikke parkeringsarealer, hvor førere af autocampere, campingbiler, campingvogne m.v. kan stoppe op for at hvile sig (raste) med henblik på at kunne fortsætte sin kørsel forsvarligt, er omfattet af campingpladsbegrebet” I stedet foretrækkes følgende formulering: ”Heller ikke parkeringsarealer til overnatning for f.eks. autocampere m.fl. er omfattet af campingpladsbegrebet.”.

Kommunernes Landsforening ønsker, at kommuner fortsat kan have lokale handlemuligheder ift. at tillade parkeringspladser f.eks. ved lystbådehavne og andre steder, der kortvarigt kan anvendes af autocampere til turismeformål, typisk i en periode på 48-72 timer. Også Autocamper-Gruppen, AutoCamperRådet, Danmarks Frie Autocampere og Foreningen af Lystbådehavne i Danmark ønsker, at kommunerne kan fortsætte med at regulere parkerings- og overnatningsforhold for autocampere, og dermed støtte de handlende og turismen generelt i kommunerne.

Desuden anføres det, at der er en uoverensstemmelse mellem afsnit ”4.4. Tilladelse til bestemt brugerreds” og afsnit ”2.1. Campingpladser”, hvor det beskrives, at campingpladser normalt skal være offentligt tilgængelige for alle, der ønsker at campere på pladsen, og at ”Reglementet finder også anvendelse på campingpladser, der alene kan benyttes af campingbiler/autocampere.”

Kommentar

Erhvervsstyrelsen, Miljøstyrelsen, Naturstyrelsen og Vejdirektoratet har i en fælles vejledningsskrivelse af 1. april 2019: ”Regler for færdsel, parkering og camping med autocampere” beskrevet reglerne efter færdselsloven, vejloven og sommerhusloven fort autocampere muligheder for at færdes, parkere og campere.

I vejledningsskrivelsen af 1. april 2019 er det beskrevet, at vejmyndigheden kan beslutte, at der laves parkeringsmuligheder for autocampere. Vejmyndigheden er Vejdirektoratet for statsvejene, og kommunerne for kommunevejene og private fællesveje. Grundejeren er med visse undtagelser i byerne normalt vejmyndighed for private veje. Af vejledningsskrivelsen fremgår også, at vejmærkningsbekendtgørelsen (nr. 1632 af 20. december 2017) giver mulighed for forskellige færdselstavler, f.eks. for autocampere, der angives med et særligt symbol, som også dækker en campingbil.

Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at udgangspunktet for sådanne parkeringsarealer er, at de ikke er omfattet af campingpladsbegrebet. Hvis ophold eller overnatning med autocampere får karakter af et campingophold, kan der efter omstændighederne være tale om en overtrædelse af campingreglementets § 2, stk. 1.

For så vidt angår de afsnit, som kan læses som modstridende om, hvorvidt en campingplads må eller ikke må være målrettet en bestemt brugergruppe, foreslås det, at der sker en sproglig præcisering, for dermed at undgå misforståelser og for præcist at afspejle gældende regler. Ifølge gældende regler i § 3, stk. 2, er udgangspunktet, at det i en tilladelse efter § 2 ikke kan bestemmes, at en campingplads er forbeholdt en bestemt kreds af brugere. Der er dog nævnt to undtagelser, nemlig campingpladser, som den 6. februar 2000 lovligt var forbeholdt en bestemt brugerreds, eller hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, der gør

at campingpladsen uden problemer kan forbeholdes en bestemt brugerkreds.

Indstilling

Det indstilles, at vejledningen præciseres sprogligt på de to nævnte punkter angivet ovenfor.

2.14 Øvrige bemærkninger

AutoCamperGruppen, AutoCamperRådet, Danmarks Frie Autocampere, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark og Dansk Kyst- og Naturturisme har mere generelt fokus på autocamperturisme og denne ferieforms udvikling.

AutocamperGruppen ønsker flere parkerings- og overnatningspladser til autocampere og henviser bl.a. til en hollandsk portal, der også viser nogle af de danske parkeringsarealer for autocampere, der ikke er campingpladser.

Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet opfordrer til et dialogforum for turismeplanlægning for at skabe dialog mellem myndigheder og interesseorganisationer – ikke kun med campinghvervet.

Kommentar

Høringssvarene indeholder et ønske om generel politikudvikling af autocamperturismen. De kan ikke medtages i denne administrative vejledning om fortolkningen af gældende regler på campingreglementets område.

For så vidt angår etablering af et nyt dialogforum mellem myndigheder og interesseorganisationer, kan Erhvervsstyrelsen oplyse, at styrelsen løbende og efter konkret behov indgår i dialog med branchen.

Indstilling

Det indstilles, at der fortsat sker løbende dialog med branchen alt efter konkrete behov, og at der derfor ikke etableres et permanent dialogforum.

Følgende organisationer og myndigheder m.v. har haft bemærkninger til vejledningsudkastet

AutocamperGruppen, AutoCamperRådet, Camping Outdoor Danmark, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Camping Union, Dansk Erhverv, Dansk Kyst- og Naturturisme, F-camping, Friluftsrådet, Kommunernes Landsforening og Foreningen af Lystbådehavne i Danmark.

Følgende organisationer og myndigheder m.v. har ikke haft bemærkninger til vejledningsudkastet

Danske Regioner, Campingstjerner, Danmarks Vækstråd, Dansk Byggeri, Økonomiske Råd, Feriehusudlejernes Brancheforening, Forbrugerrådet, Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (EnviNa), Fritidshusejernes Landsforening, Greenpeace Danmark, Kommunalteknisk Chefforening, HORESTA, Miljøbevægelsen NOAH, Natur og ungdom, Verdensnaturfonden, Visit Denmark, VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Arkitektskolen Aarhus, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Tekniske Universitet, Kunstakademiets Arkitektskole, Københavns Universitet, RUC – Roskilde Universitet, Syddansk Universitet.